

som man siger, er Differencen mellem Prisen paa raat Sukker og tilvirket Sukker, og den Forskjel af $2\frac{1}{2}$ f. , som saa kommer ud, den siger man saa, at Fabrikkerne have puttet i Kommen. Men jeg tør spørge det ærede Udvalg, hvormed saa Fabrikkerne have betalt den hele Fabrikation, de maae jo have betalt den med Noget, og de have betalt den med Forskjellen mellem Raasukkerprisen og Prisen paa tilvirket Sukker. Det troer jeg aldeles er undsluppet Udvalgets Opmærksomhed. Men der er endnu een Ting at lægge Mærke til. Man har valgt til Sammenligningsaar 3 af de Aar, som have været gunstigt for Fabrikationsforholdene, man har valgt Aarene 1848, 1849 og 1850, og man har valgt til Gjennemsnitspris en Pris, om hvilken jeg ligeledes tør paatage mig at paastaae, at, naar Fabrikanternes Bøger blive undersøgte, saa skal den vise sig kun at have været en enkelt og tilfældig Pris og ingen staaende Gjennemsnitspris. Man har saaledes sagt, at i 1848 — ja, jeg troer endog, man har udstrakt det til flere Aar — var Gjennemsnitsprisen paa Raasukker 12 f. ; jeg mener, at det, naar man vil undersøge det, skal vise sig, at Gjennemsnitsprisen for Raasukker i 1852 var 13 f. pr. Pd. Jeg vil nu opstille følgende Beregning, hvis Talsforreelser det ogsaa skal være mig kjær, om de ærede Herrer ville notere: 100 Pd. Raasukker à 13 f. , det giver 1300 f. ; Driftomkostningerne paa 100 Pd. à 2 f. , det giver 200 f. , altsaa tilsammen 1500 f. . Det udbringer — vi komme bestandig tilbage til de samme Tal — 70 Pd. Melis og Candis à $18\frac{3}{4}$ f. , 10 Pd. Buddersukker à 13 f. og 20 Pd. Sirup à 8 Rbd. pr. 100 Pd., i det Hele 1596 f. . Naar De nu regner, at Fabrikker af den Art aldrig sælge i det Store uden at maatte give en Rabat, og De anslaaer denne Rabat til 2 pCt., som neppe Noget vil kalde for høi, saa bliver der 1564 f. tilbage, og De faaer altsaa ud, at Fordelen paa disse 100 Pd. har været 64 f. eller lidt over $\frac{1}{2}$ f. pr. Pd. At svække denne Beregning troer jeg neppe skal lade sig gjøre, den er en positiv Fremstilling af Sagen. Men, tage vi nu Hensyn til, at med $\frac{1}{2}$ f. pr. Pd. ville 2 Millioner Pd. Sukkerfogning kun give et Udbytte af 10,000 Rbd., saa komme vi til

det, som jeg ved Udgangspunktet henlede Opmærksomheden paa, at der kun vil være indvundet 5 pCt. Men lad os gaae meget videre; lad os sige: disse Tal ere for lave, og lad os lægge $\frac{1}{3}$ til og sige, at der er vundet 6 pCt., saa spørger jeg, om Omsætninger af den Natur i det Hele kunne regnes for noget Betydeligt. Naar man saa hertil svarer: men hvor kan det da komme, at de kunne arbejde til billigere Priser paa andre Markeder, hvor Fabrikationen er ligesaa god? saa siger jeg: fordi Fabrikkerne paa disse Steder ere i en blomstrende Stand, fordi de have tilegnet sig de bedste Indretninger, og fordi ethvert Land, som ikke er mere Fabrikland end Danmark, der leverer saa saa Natural-Fornødenheder til Fabrikationen, og hvis Arbeidskraft i det Hele er mindre rettet paa denne Art Virksomhed, fordi ethvert saadant Land, det maa gjøre, hvad det vil, maa anvende saa megen Kunst og Indsigt, som det vil, dog i de fleste Retninger maa have Fabrikker med større Omkostninger end de Lande, hvor man har Bane paa Fabrikationen, hvor man, og det maa man lægge vel Mærke til, faaer endog saa mere Arbeide for de samme Penge af samme Individier end her. I alle Retninger ville Fabrikkerne der bestinde sig gunstigere. Der er endnu en Grund, som ogsaa her maa komme i Betragtning. Vort Land, og navnlig Kjøbenhavn, er i det Hele taget ikke et aeforteret Sukkermarked; det staaer ikke til Fabrikkerne med Lethed at kunne faae til enhver Tid mindre Partier Sukker; de maae gjøre store Anskaffelser og kunne sjelden benytte Leiligheden til at skaffe sig netop det, som kunde være det gunstigste for dem. Nu siger man Ja, men det opveies igjen ved den Remission, som her gives paa Afgifter, naar de selv anskaffe Sukkeret i de transatlantiske Lande og bringe det hertil; men her vil jeg atter bede de Herrer at lægge Mærke til, at den, som tager Hovedfordelen af Remissionsforretningerne, nødvendigviis bliver Nøderen; Remissionsskibet kan jeg ikke søge der paa Bladsen, jeg kan ikke give den Ordre til min Commissionair at fragte det billigste Skib, jeg maa have taget saadanne Forholdsregler, at Skibet, jeg fragter, er remissionsberettiget. Efter de Oplysninger, jeg har forskaffet mig fra forskellige